

Kathrin Tordasi

De **REIS** naar het
MIDDELPUNT
van de **MAGIE**

Vertaald door Esther Ottens

Ploegsma Amsterdam

Inhoudsopgave

Botsing voor de bakkerij	7
Heimwee met tuiten	13
Drie wonderen en een ramp	18
Een Wonderbaarlijke Wegwijzer	22
Het Genootschap voor Gepaste Omgang met het Onmogelijke	29
De eerste aanwijzing	36
Alles op één kaart	43
Pannenkoeken met bosbessen	48
De witte torens	52
Geen plan is geen oplossing	56
Het spoor van de koningin	58
De drakenkweker	66
De tweede aanwijzing	76
Spion tegen wil en dank	79
Aandenken	81
Thee met Muesli	83
Verkeerslawaaï en een merellied	87
Afwachten	90
Er is geen we	93

Het woord op het water	98
Het waterpaard	107
Schitterend als een vallende ster	111
Muntthee met verraad	115
Bondgenoten	120
De verbroken belofte	124
Bloemenhemel	129
Heimwee en bessensjam	140
Feeëndans	146
Een onheilspellende vleug lelietjes-van-dalen	149
(Bijna) magische jambroodjes	160
De grijze boorden	169
Inademen, uitademen	178
Monsterlijke waren	185
De groene dame	191
Schaakmat	200
Starre regels	207
Teleurstellingen	213
Toverdoover	222
Zilveren sterren en briefopeners	229
Het geheim van Muesli	234
Hoogste tijd	243
De Grote Beer	247
Nooit meer	254
De bron van de magie	259
Bestemming bereikt	269
Een tuin boven de daken van Londen	273

Lexicon van zeldzame dieren, zoete lekkernijen en andere belangrijke zaken 281

Botsing voor de bakkerij

Flo

Haar eerste zondag in Londen en het was nu al magisch. Flo stond voor de toonbank van een banketbakkerij. Achter glas lagen met poedersuiker bestrooide frambozen-cupcakes, ronde citroenvlaaitjes en donkerbruine chocoladetruffels. Er waren ook roomsoezen en gebakjes met een bergje van botercrème, versierd met marsepeinen worteltjes, vlinders of sterretjes in alle kleuren van de regenboog.

Iemand kuchte. Flo keek op en zag de verkoopster met de tang in haar hand achter de toonbank staan.

Haar vader glimlachte naar haar. 'Weet je het al?'

Dat was een lastige vraag. 'Ik geloof het wel,' antwoordde ze. 'Frambozen zijn mijn lievelings. Maar je moet ook af en toe iets nieuws proberen, toch?'

'Dat zeggen ze, ja,' zei haar vader.

Flo haalde diep adem. 'Oké, dus geen frambozen. Al zien ze er superlekker uit. In die cupcakes, bedoel ik. Met die poedersuiker. Net bergjes met sneeuw erop.' Haar blik gleed langs al het lekkers in de vitrine. Wat was het veel. Hoe moest ze nu ooit kiezen?

‘En deze chocola-dingen met bananenvulling dan?’ vroeg ze. ‘Bananenvulling klinkt niet zo lekker, maar ik heb het nog nooit gegeten, dus ik kan het een keer proberen.’ Ze dacht aan Essie, de vriendin van haar vader, die thuis thee aan het zetten was. Ze stelde zich voor hoe Essie met de ene hand het hete water in de theepot schonk en met de andere hand kalmerend haar zwangere buik streelde. ‘Vindt Essie bananen lekker?’ vroeg ze. ‘Sarah van school zegt dat zwangere vrouwen de raarste dingen lekker vinden, is dat echt zo?’ Ze keek de verkoopster aan.

Die trok verbaasd haar wenkbrauwen op. ‘Eh... ik weet niet...’

‘Vindt ú die chocola-dingen met banaan lekker?’ vroeg Flo.

‘Flo.’ Haar vader tikte vriendelijk op zijn horloge.

O ja, dacht ze. Ze moest zich even concentreren.

‘Nou, die banaan misschien toch maar niet,’ zei ze snel, ‘maar in elk geval wel zo’n crèmegebakje.’ Ze dacht na. ‘Met die vlinder,’ begon ze. ‘Of nee, met die sterretjes. Of...’

‘O, kom op, zeg!’ kreunde iemand.

Flo keek geschrokken om. De man achter haar had zijn armen over elkaar geslagen. Achter hem stonden nog vier andere mensen te wachten. In haar enthousiasme had ze helemaal niet meer aan de rij gedacht. Ze voelde zich meteen schuldig. ‘Sorry,’ zei ze beteuterd. Ze kon ook altijd zo slecht kiezen. Maar voor ze kon zeggen dat haar vader maar wat moest uitzoeken, legde hij een hand op haar schouder.

‘Waarom nemen we er niet van allemaal één? Een wor-

teltje, een vlinder en de sterretjes,' stelde hij voor. 'En voor de zekerheid ook nog zo'n banaanding.'

'En een frambozencupcake?' vroeg Flo hoopvol.

Breed lachend keek haar vader de verkoopster aan. 'Drie van die crèmegebakjes, van elke soort één, een chocolade-eclair met banaanvulling en twee frambozencupcakes.'

Flo kon haar geluk niet op.

Watertandend keek ze toe, terwijl de verkoopster alles in een hemelsblauwe doos deed. Het liefst wilde ze haar neus tegen het glas drukken, maar dat deed ze toch maar niet. Ze wist namelijk best hoe je je in een deftige banketbakkerij hoorde te gedragen.

Haar vader pakte zijn portemonnee, de lade van de kassa sprong rinkelend open en even later waren ze op weg naar de winkeldeur. Een vrouw met een prachtige kleurige hoofddoek gaf haar in het voorbijgaan een knip-oog.

'Goede keuze,' zei ze.

Flo keek blij naar haar vader op. 'Hoorde je dat? Die vrouw zegt dat we lekkere dingen hebben uitgezocht!'

Haar vader, die behalve de blauwe doos ook een boodschappentas in zijn handen had, worstelde intussen met de winkeldeur. 'Helemaal mee eens,' zei hij, en hij wees met zijn hoofd naar de deurkruk. 'Wil jij even?'

'Tuurlijk!' Flo duwde de deur open, sprong naar buiten en botste meteen tegen iemand op. Er klonk een verschrikte kreet, toen viel er achtereenvolgens een koffiebekker, een koffer en een jongen met een warrige bos rood haar voor haar voeten.

‘O nee!’ riep ze.

De koffer was door de val opengesprongen. Een trui en een gestreepte pyjambroek lagen languit op de stoep, de wind nam een stuk papier mee. Flo rende erachteraan en kreeg het nog net te pakken voor het een drukke winkelstraat in waaide. Dat was een gelukje.

Toen ze terugkwam waren haar vader en de jongen, die zo te zien iets ouder was dan zij, de koffer weer aan het inpakken.

Ze ging erbij staan, maar durfde niet mee te helpen. De ragebol deed de koffer dicht en liet zich door haar vader overeind helpen.

‘Tjonge,’ zei hij, en hij ging met een hand door zijn toch al woeste haar. Rond de beker aan zijn voeten breidde zich een lichtbruine, zoetgeurende plas uit. Geen koffie dus, dacht Flo. Chocolademelk.

‘Het spijt me heel erg,’ zei ze berouwvol. ‘Ik lette helemaal niet op. Hier.’ Ze hield hem het papier voor. Eigenlijk was het een opgevouwen blad met een rode strik eromheen. Het zag er mooi uit. ‘Dit was weggewaaid.’

‘O!’ De ragebol zette grote ogen op. ‘Bedankt!’ Hij nam het pakketje vlug van haar aan en stopte het in zijn jaszak.

‘Heeft iemand zich pijn gedaan?’ vroeg Flo’s vader. ‘Flo?’

Ze schudde haar hoofd, en ook de ragebol zei van niet. ‘Niets aan de hand.’ Zijn hand ging weer naar zijn zak, alsof hij wilde controleren of het papier er nog wel zat. Hij zuchtte en keek met een flauwe glimlach naar Flo. ‘Het spijt mij ook,’ zei hij. ‘Ik had ook beter kunnen kijken waar ik liep. Maar stom genoeg ben ik...’ Zijn blik ging naar een

klok, die aan een stang boven de etalage van de banketbakker hing. ‘...veel te laat aan het komen.’

Flo’s vader wees naar de chocolademelk op de stoep. ‘Zal ik even nieuwe voor je halen? Ze maken hier vast hele lekkere.’

De jongen schudde zijn hoofd, voelde of zijn koffer wel goed dicht zat en klopte een kauwgompapiertje van zijn jas. ‘Nee, bedankt, dat is heel aardig, maar ik moet echt verder.’

Flo had met hem te doen. Het was zo te zien een stressvolle dag voor hem en hij had zich vast op zijn warme chocolademelk verheugd. Ze porde haar vader in zijn zij.

‘We hebben hartstikke veel gebak,’ zei ze.

‘Klopt, goed idee!’ Hij deed de doos open en hield hem de jongen voor. ‘Neem voor de troost dan tenminste iets lekkers!’

Verrast trok de ragebol zijn wenkbrauwen op. ‘Ach nee, dat hoeft toch niet,’ zei hij. Maar hij kon zijn ogen niet van de kleurige gebakjes afhouden, en Flo had het idee dat hij popelde om er een in zijn mond te stoppen.

Ze haalde het crèmegebakje met de sterretjes uit de doos. ‘Het is geen chocolademelk,’ zei ze, ‘maar het is vast net zo lekker of nog lekkerder.’

Hij aarzelde. ‘Zeker weten?’

‘Tuurlijk.’

‘Je zou ons een plezier doen,’ voegde haar vader eraan toe.

‘Oké dan.’ De jongen nam het gebakje voorzichtig aan, alsof het breekbaar was. ‘Heel erg bedankt!’ Hij keek nog een keer naar de klok en kromp ineem. ‘O jee, ik moet nu